

KATUOK ERPE ETA GEHIAGO

Kaixio laguntzarra,

Uda datorrela eta jendeak denbora libreka dabela eta Kurika kalean izan behar dala eta, presaka, arin-aringa, ganora asko barik behartu nabe idatzitxu hau egitera. Idatzitxua idaztera bai, baina zelan demontre idatzi daiket dexente, pentsateko astirik be izan ez badot!

Esan neutsen "Mendigurenen gaseosiaren antzera galduko dozue indarra", baina gaztia izatea zer dan! Edozein modutan, be, ez dago txarto, urteferdikaria izatia. Olinpiadak be denporatik denporara egiten dira, eta bitartian lau urte igaro bihar! Eta, ganera, hoba da kalidadia (gitxi, baina ona) eta ez kantidadia (asko eta txarra), ezta halan ala?

Berba eta berba deutsat, barriketa hutsian eta oraindik ez dot neure burua nor dan esan. Batzuk eza gutzen nauzue, lehenengo Kuriketo izarra ni neu izan nintzan-eta, baina, honezkeru, irakurle barriak susmo txarra hartuta egongo dira.

Bai, katua naz eta harro nago, -Muguruzaren abesti zahar bat bururatu jat-. Eta bai, idazteko gauza naz, nahiz eta erpiok askorik ez deusten laguntzen horretan. Katuok aspaldi ikasi genduan berbetan eta katuotako batzuk baita izkiriatzen be. Horregatik, sorginak eta katuok, katuok eta sorginak, sasoi ilunak bizi bihar izan genduzan. Halan da be, ez dot, ez, penarik kontu nahi, ospatuzeko eguna da gaurkua-eta; Kuriken bigarren alabatxua jai da. Tristurak kaxatzen baten itxiko doguz, eta kittu.

Aurreko Kuriken Kanpilluan agertu nintzan, honetan, barriz, portura egin dot salto, Urjarteko saquekin gogaituta, ia beixiguren bat atrapatzen dodan Arranegi bueltan ibilita. Beixiguak barik lebatzak, eta galantak ganera, topa nebazan kalia zihar; arrantzarako egunik txarrena aukeratu neban, Antzar Eguna. Portzieto, zer deritozue lehenengo Kurikean agertu zan Txixiren artikulua zoro haren ganian? Venezian antzarrak egiten ziriala ezin izango da ukatu, baina geuk asmatu genduzalakuan nago. Ez zirian bakar batzuk Lekittora etorten zirian genobarrak eta beneziarrak, ez pentsa!

Likona (edo Liku) dorrian nago, etxeko izan dodaz beti, eta hamendik ezin hobeto ikusten dodaz antzarrak Ez dot uste erretratuan agertzen dan horrek samia kenduko eutsanik, orduko antzarrak zittalak zirian, ez gaur egunekuen modukuak.

Portua barriztuta ageri da, baina bertako etxiak oraindiño grazia galdu barik dagoz. Ez dago etxia hazteko egindako miradore itxusi askorik, egurrezko balkoi zaharrak dira nagusi. Ez nago aurrerapenen kontra, baina dana bere neurrian. Eskumatara kabania ikusi geinke, gaur egungo keleria bera. 1903an erre zan Untzetatarrena lehenengo eta Kofradiarena geroago izan zan etxia egoan hor eta argazkian ageri dana, esandako eraikin horren lekuan altxa zana da. Atzekaldian Kofradia galanta, edozein katuren ametsa -beixiguz edo makaillauz beterik balego, sardinak eta antxobak zeuentzako-.

Aurrekaldian, arrantzalieu etxetuak, komunak, luxua orduan, portura begira dabezala. Behekoaldian, arrantzalieu bodegak ozta-ozta ageri dira, eta danen artian handiena, ederrena, Likona dorrekua, ordurako hamaika erreforma izandakua. Goialdoko leiho puntadunak apartekuak dira. 1934an egin eben erreforman txikitu egin ebezan. Albuan, Likonatarren beste etxetu bat, geruago bota zana, eta, beren lekuan, hobiago bat altxatu zana 1920an. Zer ez da gertau dorre horretan? Hementxe, Kurik honetan izango da hango bat protagonista eta harriztuta geldituko zarie beraren barriakaz. Harriztuta geldituko zarie baita be, makaillautan edo aeroplanotan lekittarrok erakutsi dogun abilidadiagaz. Eta isildu egingo naz eta ez dot ezer gehiago esango neugaz hasarratu ez daitezkan Kurikeruak Azkenenguan be, hobeto ixilik egon izan banintzan, hauxe da alamaña eman nebana!

Amaitu baino lehenago asmatizun bat: Zer dala ta zer dala basora doanean etxera begira, etxera datorrenean basora begira? Ezetz igarri. Akerrak adarrak okerrak ditu.

Besterik barik, on dagizuela!!

Gloria, Patri et Filio gure katuak txilio; in secula seculorum Amen, katurik ez dago hemen.